

Το ανέκδοτο των ευρωπαϊκών κυρώσεων στο Ισραήλ

► **Επιτέλους!** Η Ευρωπαϊκή Ένωση απειλεί το Ισραήλ με επιβολή κυρώσεων! Συνειδητοποίησε άραγε η Κομισιόν, έστω και την ύστατη ώρα, ότι δεν μπορεί πια να σιωπά μπροστά στη συνεχιζόμενη εθνοκάθαρση και γενοκτονία των Παλαιστινίων; Έχασε την υπομονή της μετά τη νέα πολύνεκρη ισραηλινή εισβολή στον Δίβανο και την προκλητική παραβίαση της εκεχειρίας; Θεώρησε ότι είναι πια εκτός ορίων το θράσος του κατοχικού κράτους όταν αυτό πραγματοποίησε ρεσάλτο σε άοπλα πλοία ενός ανθρωπιστικού στολίσκου και μάλιστα σε απόσταση χιλίων χιλιομέτρων από το Ισραήλ; Όχι, όχι και όχι. Τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι ικανό να προκαλέσει μια ανθρώπινη αντίδραση στην ευρωκρατία και τους νάνους ηγετίσκους της Ε.Ε. Τι τους έφταιξε λοιπόν; Το γεγονός ότι το Ισραήλ προμηθεύτηκε «σιτηρά που είχαν κλαπεί από την Ουκρανία»; Σύμφωνα με καταγγελία του Ζελένσκι, λοιπόν, φορητά πλοία ναυλωμένα από τη Ρωσία ξεφορτώνουν τακτικά στη Χάιφα και το Ασντότ «ουκρανικό σιτάρι»

που έχει κλέψει η Μόσχα. «Προειδοποιούμε για τελευταία φορά το Ισραήλ να μην δεχθεί αυτά τα κλεμμένα σιτηρά και βλάψει τις σχέσεις μας», δήλωσε στις αρχές της εβδομάδας ο Ουκρανός ΥΠΕΞ Αντρέι Σιμπίχα, ο οποίος ζήτησε και τη βοήθεια της Κομισιόν – που αντέδρασε ακαριαία, απειλώντας με κυρώσεις το Ισραήλ. Θα ήταν για γέλια αν δεν ήταν για κλάματα... Τουλάχιστον έτσι μάθαμε κι εμείς, από σπόντα, πόσο μεγάλη πίεση ασκεί και το αυστηρό Κρεμλίνο στην κυβέρνηση του εγκληματία Νετανιάχου ώστε να πάψει να κουρελιάζει καθημερινά το διεθνές δίκαιο: μπουκώνει τους φονιάδες με στάρι μέχρι να σκάσουν!

► Μόνο την περασμένη Τετάρτη, σε ένα μόνο 24ωρο, οι ΗΠΑ ξεφόρτωσαν στο Ισραήλ από αέρος και δια θαλάσσης 6.500 τόνους πυραύλους αεροσκαφών, βόμβες πυροβολικού, τεθωρακισμένα οχήματα και λοιπό «αμυντικό» εξοπλισμό. Αυτό ανακοίνωσε το κατοχικό Υπουργείο «Αμυνας», συμπληρώνοντας με ενθουσια-

σμό ότι το τελευταίο διάστημα είναι καθημερινές οι παραλαβές τέτοιων ποσοτήτων από τις ΗΠΑ, και ότι μάλιστα «θα ενταθούν» τις επόμενες ημέρες και εβδομάδες. Λογικό ακούγεται: δύο εκεχειρίες τσαλαπατούν καθημερινά οι ισραηλινοί, μία στον Δίβανο και μία στη Γάζα, κάπως πρέπει να αναπληρώσουν όσα πυρομαχικά

καταναλώνουν (συν τα δεκάδες άρματα μάχης που μετατρέπεται σε μπάρμπεκιου η... ανύπαρκτη Χεζμπολά). Πόσο μάλλον όταν, όπως δήλωσε ο υπουργός «Αμυνας» Ισραήλ Κατς, το Ισραήλ υποστηρίζει μεν τις «ειρηνευτικές πρωτοβουλίες του προέδρου Τραμπ», αλλά «ίσως χρειαστεί σύντομα να αναλάβει εκ νέου δράση προκειμένου να εξα-

λείψει τις υπαρξιακές απειλές που εκπορεύονται από τους αγιατολάχ της Τεχεράνης». Υπομονή, Ισραήλ. Διότι αναμένεται να δώσει ο ίδιος ο Τραμπ το σύνθημα, μόλις αποτύχουν «εξαιτίας της ιρανικής αδιαλλαξίας» οι δήθεν διαπραγματεύσεις. Το μοναδικό πρόβλημα είναι, βέβαια, μην θεωρήσει η Κομισιόν ότι τόσες χιλιάδες τόνοι πολύτιμων όπλων θα έπρεπε κανονικά να καταλήγουν στην Ουκρανία, αντί να χαραμίζονται στη Μέση Ανατολή. Αν λοιπόν θεωρηθούν και τα πυρομαχικά κλεμμένα από την Ουκρανία, όπως τα σιτηρά, και οι ισραηλινοί θεωρηθούν κλεπταποδόχοι, οι Βρυξέλλες μπορεί να επιβάλουν και νέες βαρύτερες κυρώσεις στο Τελ Αβίβ...

Υστερόγραφο (χωρίς σχόλια και χωρίς κυρώσεις): Μόνο τον Απρίλιο αυτοκτόνησαν στο Ισραήλ 5 στρατιωτικοί, 4 αστυνομικοί και 3 έφεδροι, που όλοι τους είχαν υπηρετήσει πρόσφατα σε μονάδες του κατοχικού στρατού οι οποίες σταθμεύουν στη Γάζα, ή είχαν πάρει μέρος σε «ειδικές αποστολές» εκεί.

Ένα γαλλικό φάντασμα πλανιέται πάνω από το Μάλι...

Κάτι γράφουν τα σοβαρά, ας πούμε, ΜΜΕ για τα όσα συμβαίνουν τις τελευταίες μέρες στο Μάλι, αλλά «ξεχνούν» το πιο σημαντικό. Ας τα πάρουμε όμως από την αρχή, βάσει αυτών που γράφουν τα ευρωπαϊκά και εγχώρια ΜΜΕ: Οι τζιχαντιστές του τοπικού παρακλαδιού της αλ-Κάιντα, που αιματοκυλούν εδώ και χρόνια και τη Δυτική Αφρική, πραγματοποίησαν συντονισμένες επιθέσεις στην πρωτεύουσα Μπαμάκο και άλλες κομβικές πόλεις του Μάλι (Κιντάλ, Σεβάρε και Γκάο). Έχοντας τη συνεργασία και αυτονομιστών Τουαρέγκ (οι οποίοι ενισχύονται από την Αλγερία, κατ' απαίτηση της Γαλλίας – αλλά ήδη ξεφύγαμε από όσα γράφουν τα καλά μας ΜΜΕ!), οι τζιχαντιστές σκότωσαν μεταξύ άλλων τον υπουργό Άμυνας της χώρας και κατέλαβαν στρατηγικά σημεία. Πάντως για κάποιον περίεργο λόγο τα Δυτικά ΜΜΕ, που θα έπρεπε να έχουν πάθει αμόκ λόγω αλ-Κάιντα, δεν αγχώνονται (η αλήθεια είναι ότι ούτε στη Συρία αγχώθηκαν...). Τα γαλλικά ΜΜΕ μάλιστα σχεδόν πανηγυρίζουν διότι, όπως γράφουν, οι τζιχαντιστές έχουν τρέψει σε φυγή τους «Ρώσους μισθοφόρους που υποστηρίζουν την κυβέρνηση».

λουν άκρη, να αναφερθούμε συνοπτικά σε αυτό που «ξεχνιέται», αλλά εξηγεί τα πάντα: στις αρχές της δεκαετίας ξεκίνησε στη Δυτική Αφρική μια διαδοχή εξεγέρσεων και πραξικοπημάτων που κατέληξε στην έξωση της Γαλλίας από την περιοχή – πολλές χώρες της οποίας παρέμεναν ως τότε, σαν νεοαποικίες, υπό τον έλεγχο του Παρισιού. Ο γαλλικός στρατός, που παρίστανε ότι καταπολεμά τους τζιχαντιστές, εκδιώχθηκε από το Μάλι, τον Νίγηρα και την Μπουρκίνα Φάσο. Οι τρεις αυτές χώρες συνέπηξαν τη «Συμμαχία του Σαχέλ» (AES) και προσέγγισαν τη Ρωσία και την Κίνα, διακηρύσσοντας ότι χάρη στον

νέο προσανατολισμό τους θα απωθήσουν τους τζιχαντιστές, θα καταπολεμήσουν τη διαφθορά και θα ανασυγκροτήσουν την οικονομία σταματώντας την καταλήστευση του εθνικού πλούτου από τις γαλλικές και λοιπές δυτικές πολυεθνικές*. Φυσικά το Παρίσι δεν αποδέχθηκε μοιρολατρικά αυτήν την εξέλιξη: υποδαύλισε απόπειρες πραξικοπημάτων και ήρθε σε συνεννόηση με τους τζιχαντιστές και τους αυτονομιστές για να «απαλλάξει» τη Δυτική Αφρική από την AES και να αποκαταστήσει την εξαιρετικά κερδοφόρα επικυριαρχία του. Η τωρινή τζιχαντιστική εφόρμηση έχει λοιπόν ευδιάκριτη γαλλική σφραγί-

δα, αλλά και την υποστήριξη ή ανοχή των ΗΠΑ και της λοιπής Δύσης (οι ενδοδυτικές αντιθέσεις αμβλύθηκαν αφότου Ρώσοι και Κινέζοι διείσδυσαν για τα καλά και στις τρεις χώρες της AES). Έτσι εξηγείται και η μετά βίας συγκαλυμμένη χαϊρεκακία των έγκριτων ευρωπαϊκών ΜΜΕ για τις στρατιωτικές επιτυχίες της αλ-Κάιντα στο Μάλι, όπου φέρεται να έχει τρέψει σε φυγή μια σειρά μονάδες του ρωσικού «Αφρικανικού Σώματος» και του στρατού του Μάλι. Τους τζιχαντιστές βοηθούν και άλλοι, πλην των Γάλλων – μεταξύ αυτών οι Ουκρανοί, που παρέχουν στους εξεγερμένους drones, ρουκέτες, «στρατιωτικές συμβουλές» αλλά και εκατοντάδες μισθοφόρους! Για την ώρα, οι μάχες συνεχίζονται, απειλώντας να παρασύρουν στη σύρραξη και τις γειτονικές χώρες...

* Για μια καλύτερη γνώση των όσων προηγήθηκαν στο Μάλι, και της «προϊστορίας» των σύγχρονων εξελίξεων, βλ. «Ανατροπές στο Μάλι» (φύλλο 511). Επίσης, το σημείωμα «Απογαλακτισμός» (φύλλο 664) ενημερώνει για τις νέες συνθήκες που δημιουργήθηκαν στη Δυτική Αφρική, περιλαμβανομένου του Νίγηρα, μετά την εκδίωξη των Γάλλων. Τέλος, στο «Καρφί στο μάτι της Δύσης» (φύλλο 733) αναλύεται ο κομβικός ρόλος της νέας κυβέρνησης της Μπουρκίνα Φάσο στη σύμψηξη της αντιδυτικής συμμαχίας.